

JEDNO TIJELO, MNOGO UDOVA

Mario Dučić,
rujan 2008.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

„Kao što je, naime, tijelo jedno, iako ima mnogo udova, i svi udovi tijela, iako su mnogi, tvore jedno tijelo, tako je i Krist: uistinu, mi smo svi – bilo Židovi bilo Grci, bilo robovi bilo slobodnjaci – kršteni jednim Duhom u jedno tijelo. I svi smo napojeni jednim Duhom. (1 Korinćanima 12:12- 14)

Čest problem u crkvi je nerazumijevanje različitosti i duhovnosti, a radi nerazumijevanja različitosti i načina djelovanja Kristova tijela, pastori i vjernici često žele imati svoje kopije. Na taj način

nastaju nezdrave crkve i napeti odnosi. S jedne strane, postoji grupa vjernika koja je prihvatljiva, dok druga nije; naravno, u kontekstu različitosti, a ne grešnog načina života koji se također nekada pokušava opravdati različitostima. Duhovnost se

★ **Čest problem u crkvi je nerazumijevanje različitosti i duhovnosti, a radi nerazumijevanja različitosti i načina djelovanja Kristova tijela, pastori i vjernici često žele imati svoje kopije. Na taj način nastaju nezdrave crkve i napeti odnosi.**

većinom temelji na „posjedovanju“ darova bez potrebnog izgrađenog karaktera, dok istovremeno možemo biti svjedoci sve većem broju rastava, financijskih skandala i raspadnutih obitelji među vjernicima. Tijelo Kristovo danas se nalazi u velikim problemima jer, iako u dobroj namjeri, naglasak se ipak stavlja na pogrešne stvari. Sličan problem imali su i korintski vjernici.

Korintska je crkva imala velikih sukoba s okolinom u kojoj je djelovala. Apostol Pavao utemeljio je crkvu na svojem drugom misijskom putovanju, a uglavnom su je sačinjavali obraćeni pogani. Njihova je vjera bila na raznim testovima i kušnjama zbog nemoralnog okruženja u gradu. I tako su vjernici počeli padati na testovima vjere. Osim toga, bili su zbunjeni vezano uz duhovne darove, odnosno nisu razumijevali pojmove duhovnosti i darova.

✦ Svi duhovni darovi dolaze od Duha Svetoga i njihova je svrha graditi, a ne razarati Kristovo tijelo, odnosno Crkvu. Nažalost, mnogi ih koriste za osobnu promociju ili uzdizanje iznad svojih braće i sestara.

Zato im Pavao piše pismo u kojem govori o njihovim problemima, kojim želi ukloniti podjele te odgovoriti na njihova učestala pitanja. Osim toga, suočio ih je s grijehom i ohrabrio da učine neke korake kako bi se očitovale njihovo predanje Kristu.

Dakle, u dvanaestom poglavlju Pavao je naglašavao činjenicu da je svakoj osobi dan određeni dar i posebne mogućnosti, naravno, za opće dobro vjernika, odnosno crkve, a ne radi sebičnog posjedovanja i elitizma.

Iako nam taj tekst ne pruža potpunu listu duhovnih darova, jer se oni spominju i u drugim knjigama, on ukazuje da postoje razni darovi. Neki vjernici mogu imati više od jednog dara, ali je sigurno kako nijedan dar nije superiorniji niti duhovniji od drugoga. Svi duhovni darovi dolaze od Duha Svetoga i njihova je svrha graditi, a ne razarati Kristovo tijelo, odnosno Crkvu. Nažalost, mnogi ih koriste za osobnu promociju ili uzdizanje iznad svojih braće i sestara.

Problem koji se često pojavljivao u korintskoj crkvi, a koji se može primijetiti i u nas danas, jest oholost zbog „posjedovanja“ određenih darova. Umjesto da su njima gradili i ujedinjivali crkvu, oni su je razjedinjavali, a darove koristili za manipulaciju. Darovi su za mnoge postali

simboli duhovne snage i stvaranja tabora na „duhovne“ i „neduhovne“ kršćane.

S takvim stavom svrha darova bila je potpuno promašena. Umjesto da su uzdizali i gradili crkvu te je činili učinkovitom, oni su je sakatili i umanjivali njezinu djelotvornost.

Stoga je Pavao usporedio Kristovo tijelo s ljudskim i pokušao objasniti kako svaki ud ima specifičnu funkciju, koja je vrlo važna da bi tijelo moglo ispravno djelovati. Dijelovi tijela su različiti prema svojoj svrsi, ali djeluju zajedno na opće dobro.

► **1. CRKVA JE SASTAVLJENA PREMA BOŽJOJ VOLJI OD RAZNIH VRSTA LJUDI S RAZLIČITIM DUHOVNIM DAROVIMA, TALENTIMA I MOGUĆNOSTIMA, ALI IPAK JE JEDNO TIJELO.**

„Kao što je, naime, tijelo jedno, iako ima mnogo udova, i svi udovi tijela, iako su mnogi, tvore jedno tijelo...“ (1 Korinćanima 12:12)

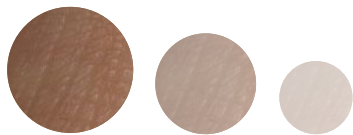
Da bismo izbjegli iste pogreške, ne smijemo od braće i sestara raditi svoje kopije ili pak očekivati da u potpunosti budu jednaki nama i služe istim duhovnim darovima, talentima i mogućnostima. Jedno je nasljedovati nečiju vjeru, a drugo je pokušati

biti i djelovati poput nekog drugog uda.

Mnogi pastori, crkve ili vjernici često padaju u zamku kada govore i naglašavaju jedinstvo crkve, podrazumijevajući često pod tim, svjesno ili nesvjesno, kako svi u crkvi moraju biti poput njih, odnosno da moraju služiti u istim darovima, talentima, istim kapacitetom i djelovati na potpuno jednak način. Crkve žele kopirati druge crkve i druge službe ne uzimajući u obzir kontekst mjesta, poziva, kulture ili načina djelovanja.

Ako ne prepoznamo i ne priznamo da je Bog sastavio crkvu od ljudi različitih pozadina, s različitim darovima i mogućnostima, djelovat ćemo suprotno Božjoj volji i često ćemo se razdvajati u svoje male duhovne tabore, uvjeravajući sami sebe da smo

★ **Ne smijemo od braće i sestara raditi svoje kopije ili pak očekivati da u potpunosti budu jednaki nama i služe istim duhovnim darovima, talentima i mogućnostima. Jedno je nasljedovati nečiju vjeru, a drugo je pokušati biti i djelovati poput nekog drugog uda.**

duhovniji ili elitniji nego ostali vjernici. Neke ćemo početi i prezirati te nećemo o njima misliti da su važni za Kristovo tijelo jer ne pripadaju našem elitnom duhovnom klubu. Jednostavno mislimo, ili čak kažemo: „Nisu kao mi.“

Moramo razumjeti i prihvatiti neosporivu činjenicu da nas je Bog učinio različitim i da nemaju svi jednake sklonosti. Vjernici u Korintu to nikako nisu mogli shvatiti. Umjesto da su uvidjeli koliko je bogatstvo u raznim darovima, različitost su ih dijelile a ne obogaćivale. Slično je, vjerujem, i s crkvama koje se nalaze u jednom gradu. Umjesto da prihvate svoje specifičnosti i darove te rade prema svojim mogućnostima i pozivima, često se natječu,

★ Ako ne prepoznamo i ne priznamo da je Bog sastavio crkvu od ljudi različitih pozadina, s različitim darovima i mogućnostima, djelovat ćemo suprotno Božjoj volji i često ćemo se razdvajati u svoje male duhovne tabore, uvjeravajući sami sebe da smo duhovniji ili elitniji nego ostali vjernici.

kopiraju jedna drugu umjesto da rade ono na što ih je Bog pozvao. Takve stvari donose loš duh koji uzrokuje rascjep, zavisti i slabu suradnju što, kao posljedicu, naravno donosi i slab duhovni učinak.

Slično je bilo i u korintskoj crkvi. Jedni su mislili da će, ako posjeduju određene darove, biti superiorniji od drugih. Drugi su, pak, koji su govorili u tuđim jezicima, prezirali one koji nisu govorili, ili su ih smatrali manje duhovnima. Treći su se ponosili svojim intelektualnim znanjem, a četvrti su se pak podijelili u stranke svojih učitelja. Neki od njih su, unatoč govoru u jezicima i duhovnim darovima, živjeli nemoralno ili nisu imali suosjećanja za tuđe potrebe. Očito je mnogo toga bilo krivo. Vidi se to već u prvom poglavlju gdje je Pavao pisao da je čuo kako među njima ima prepiranja (a neki su smatrali sebe duhovnom elitom): „Rekoše mi, braćo moja, Klijnini ukućani da među vama ima prepiranja. Ovim kanim reći da svaki pojedinac od vas govori: »Ja sam Pavlov.« »Ja sam Apolonov.« »Ja Petrov.« »Ja Kristov.« Zar je Krist razdijeljen? Zar je Pavao razapet za vas? Ili ste u Pavlovo ime kršteni?“ (1 Korinćanima 1:12-13)

No, unatoč tome vjernici imaju jednu stvar zajedničku, a to je vjera u Krista. Ipak smo jedno tijelo. Na toj važnoj razini i istini crkva je jedinstvena, bez obzira na sposobnosti,

talente i pozive. Svi smo mi vjernici kršteni po Duhu Svetome u jedno tijelo – crkvu. Time ne gubimo svoj osobni identitet, ali postajemo jedinstveni u Kristu.

Kada osoba postane vjernik, Sveti Duh se nastanjuje u njoj i ona biva rođena u Božju obitelj. Zato apostol Pavao kaže da smo svi „napojeni jednim Duhom“ (1 Korinćanima 12:13). Dakle, isti je Sveti Duh nastanio naša tijela. Sada smo jedno tijelo, ali također imamo različite sposobnosti, darove, i pozive, ali s jednim zajedničkim ciljem – radi izgradnje Božje crkve.

► **2. KRISTOVO TIJELO JE MEĐUSOBNO POVEZANO I NE MOŽE BITI RAZDVOJENO.**

„Jer tijelo se ne sastoji od jednoga uda, već od mnogih. Ako noga rekne: »Budući da nisam ruka, ne pripadam tijelu«, tim ne prestaje pripadati tijelu. I ako uho rekne: »Budući da nisam oko, ne pripadam tijelu«, tim ne prestaje pripadati tijelu. Kad bi sve tijelo bilo oko, gdje bi bio duh? Kad bi sve bilo sluh, gdje bi bio njuh? Ali je Bog udove, i to svaki pojedini od njih, razmjestio na tijelu kako je htio. Kada bi svi oni bili jedan ud, gdje bi bilo tijelo? Udovi su mnogi, a tijelo je jedno. Ne može oko reći ruci: »Ne trebaš mi« ili opet glava nogama: »Ne trebate mi.« Štoviše, najpotrebniji su oni

udovi koji se čine najslabiji. I najvećim poštovanjem okružujemo one udove tijela koje smatramo za najneuglednije. Naši manje pristojni udovi prikrivaju se većom pristojnošću, a pristojnima toga ne treba. Ali je Bog složio tijelo dajući veću čast onome udu koji je nema, da ne bude razdora u tijelu, već da udovi brižno nastoje oko zajedničkog dobra sviju.“ (1 Korinćanima 12:14-25)

Nadalje, možemo uočiti kako Pavao, upotrebljavajući analogiju s tijelom, naglašava važnost svakog uda, odnosno crkvenog člana; jer ako netko ne čini svoj dio i kaže kako ne pripada tijelu, cijelo tijelo, nažalost, postaje neučinkovito.

★ **Vjernici imaju jednu stvar zajedničku, a to je vjera u Krista. Ipak smo jedno tijelo. Na toj važnoj razini i istini crkva je jedinstvena, bez obzira na sposobnosti, talente i pozive. Svi smo mi vjernici kršteni po Duhu Svetome u jedno tijelo – crkvu. Time ne gubimo svoj osobni identitet, ali postajemo jedinstveni u Kristu.**

Ako nas je Bog učinio određenim udom, ne moramo težiti biti neki drugi ud. Zbog takve težnje često dolazi do borbi i podjela. Ako nas je Bog stvorio kao nogu, zašto uporno želimo biti glava; ili ako nas je Bog stvorio kao ruku, zašto žudimo djelovati kao noga? Na taj način gubimo razumijevanje darova; odnosno razumijevanje da bi oni, koji su dani po Duhu Svetome, „koi to razdjeljuje svakomu kako hoće“ (1 Korinćanima 12:11), trebali spajati, uzdizati i graditi tijelo – Kristovu crkvu, a ne razdvajati.

U pentekostalnim i karizmatiskim krugovima često se pojavljuje jedna očita pogreška: osobi koja ima određeni dar (a u posljednje vrijeme osobito su popularniji darovi proroštva ili čudesa) pripisuje se veća čast

✦ U pentekostalnim i karizmatiskim krugovima često se pojavljuje jedna očita pogreška: osobi koja ima određeni dar (a u posljednje vrijeme osobito su popularniji darovi proroštva ili čudesa) pripisuje se veća čast nego ostalim udovima koji imaju manje eksponirane darove, kao što je primjerice dar administracije ili mudrosti.

nego ostalim udovima koji imaju manje eksponirane darove, kao što je primjerice dar administracije ili mudrosti.

Svaka je osoba stavljena u Kristovo tijelo prema Božjoj volji i svi su dijelovi tijela, odnosno vjernici, važni za duhovno djelovanje jedne zajednice. Stoga trebamo biti na oprezu i ne učiniti pogrešku misleći kako su naši darovi i talenti važniji od drugih i da ne trebamo braću i sestre, Kristovo tijelo, odnosno druge darove. Ovakva razmišljanja znak su duhovnog ponosa i buntovnosti. Ne prezirimo i ne odbacujemo one koji nam se čine manje važnima. Ne zavidimo drugima koji imaju možda malo eksponiranije darove, talente ili pozive. Umjesto toga, koristimo svoje darove i talente kako bismo ohrabрили druge da koriste svoje; na taj će način Kristovo tijelo – Crkva – postati učinkovitija i zdravija. Dakle, tijelo ne možemo razdvajati, stvarati elitne tabore ili službe, već ga moramo graditi s ljubavlju, jer bez nje svako naše služenje, pozivi i darovi postaju neučinkoviti i osuđeni su na propast.

► **3. UDOVI KRISTOVA TIJELA RADE NA OPĆE DOBRO JER SLIJEDE UZVIŠENIJI PUT LJUBAVI.**

„... da ne bude razdora u tijelu, već da udovi brižno nastoje oko zajedničkog dobra sviju.

Ako pati jedan ud, s njime pate svi udovi. Ako se jednome udu iskazuje čast, s njim se raduju svi udovi.“ (1 Korinćanima 12:25-26)
 „Čeznite za većim darovima! A pokazat ću vam još uzvišeniji put.“ (1 Korinćanima 12:31)
 „Pazi da se ne progutaš u knjigama! Gram ljubavi je vredniji od kile znanja“, rekao je John Wesley.

Kada mi, kao vjernici ili crkve, posjedujemo darove, posjedujemo ih radi općeg dobra cijelog Kristova tijela u nekom gradu i motivirani smo Božjom ljubavlju, a ne taštinom ili natjecanjem.

No, postavlja se pitanje kako reagiramo kada čujemo da se primjerice čast iskazuje nekom drugom udu? Nejoj drugoj crkvi ili članu crkve? Kako reagiramo kada vidimo da drugi ud pati ili je u potrebi? Jesmo li zavidni ili

pasivni prema onima u potrebi, jesmo li sretni kada netko pati? Ako se želimo promijeniti i početi ispravno djelovati, moramo prihvatiti istinu da smo jedno tijelo i da trebamo podržavati jedan drugoga, imajući na umu kako je to bez ljubavi nemoguće.

Duhovni darovi i naše služenje bez ljubavi donose podjele, oholost, elitizam i razne zablude. Kada je apostol Pavao pisao o većim darovima nije mislio da treba odbaciti i zanemariti duhovne darove ili ih zamijeniti ljubavlju. To bi se protivilo njegovoj izjavi da „...vruće čeznemo za duhovnim darovima“ (1 Korinćanima 14:1). Problem kod Korinćana bio je što su išli za darovima radi prestiža. Zato su i tražili „najviše“ darove tuđih jezika, proroštva ili znanja. Htjeli su biti posebni. No, zato ih je Pavao ohrabrio da traže darove koji nisu

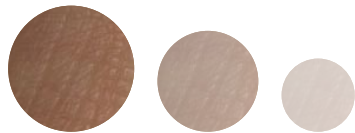
OCTOBER LIGHT
www.octoberlight.net /27/09/2008/

Ulaznica vrijedi za dvije (2) osobe
 Prostorije Crkve cjelovitog evanđelja
 Kneza Branimira 11, Centar, Zagreb
 Osigurano čuvanje djece u maloj kreativnoj radionici

Start u 20 h

100% GUARANTEE 2008

www.cce.hr

toliko na njihovu osobnu izgradnju već na izgradnju drugih. „Kad bih ljudske i anđeoske jezike govorio, a ljubavi ne bih imao, bio bih mjed što ječi, ili cimbal što zveči. Kad bih imao dar proricanja i znao sve tajne i sve znanje; kad bih imao puninu vjere, tako da bih brda premještao, a ljubavi ne bih imao, bio bih ništa.“ (1 Korinćanima 13:1-2).

Jedan od duhovnih darova za kojim su Korinćani težili svakako je bio govor u tuđim jezicima, jer su vjerovali da su to jezici kojim razgovaraju anđeli i zato su se osjećali kao anđeli, odnosno duhovno iznad drugih. Neki su čak vjerovali da imaju i drugačija tijela i zbog toga mislili da su anđeli. Pavao ih je zato pokušao prizemljiti i pisao im je kako su svi darovi bez ljubavi nekorisni, razorni i vode u zabludu. Bez ljubavi je nemoguće graditi. Ljubav je osnovni i nužan sastojak svakog učinkovitog tijela. Ona je pokretač spasenja! Bez nje nećemo moći ništa kvalitetno raditi, osim imati svoje velike crkve, službe ili imena. No, tada će postati

upitno i naše djelovanje i život. Zato, promijenimo način djelovanja i shvaćanja. Prihvatimo činjenicu kako u Kristovu tijelu postoji različitost, ali ipak i jedinstvo koje ne stvara elitizam, podjele ili prestiž među vjernicima i crkvama. Mi smo udovi jednog tijela. Motivirani smo ljubavlju, a duhovni darovi su nam dani prema tome kako je Bog htio. Konačno, kršteni smo i napojeni jednim Duhom i jedno smo tijelo: „... kršteni jednim Duhom u jedno tijelo. I svi smo napojeni jednim Duhom. Jer tijelo se ne sastoji od jednoga uda, već od mnogih.“ (1 Korinćanima 12:13-14).

★ **Mi smo udovi jednog tijela. Motivirani smo ljubavlju, a duhovni darovi su nam dani prema tome kako je Bog htio. Konačno, kršteni smo i napojeni jednim Duhom i jedno smo tijelo.**

Copyright©2008. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".